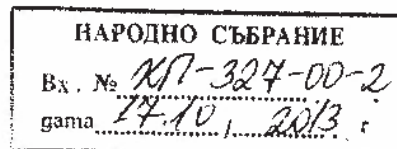

ВЪРХОВНА КАСАЦИОННА ПРОКУРАТУРА

№ 7381/2013 г. ГП
Гр.София, 17.10.2013 г.

ДО
Г-Н ХРИСТО БИСЕРОВ
ПРЕДСЕДАТЕЛ НА КОМИСИЯТА ПО
ПРАВНИ ВЪПРОСИ
В 42-РОТО НАРОДНО СЪБРАНИЕ

На Ваш изх. № КП-353-03-60/26.09.2013 г.

СТ А Н О В И Щ Е

ОТНОСНО: *Проект на Закон за допълнение на Наказателния кодекс, с рег. № 354-01-58/2013 г., внесен от група народни представители*

УВАЖАЕМИ Г-Н БИСЕРОВ,

По повод Вашата покана до главния прокурор да представи становище по Проект на Закон за допълнение на Наказателния кодекс, с рег. № 354-01-58/2013 г. по описа на Народното събрание, внесен от група народни представители, бе проведено внимателно обсъждане. Проектът предвижда да бъде допълнена с нов текст Глава втора, Раздел VIII от Особената част на Наказателния кодекс със следното съдържание, което цитирам дословно:

„Чл. 155в. Който манифестира публично своята или на други хомосексуална ориентация или принадлежност, чрез организация или участие в митинги, шествия и паради или чрез средствата за масова информация и Интернет, се наказва с лишаване от свобода от една до пет години и глоба до десет хиляди лева.“

Прокуратурата на Република България не може да подкрепи нито основната идея, нито конкретното нормативно разрешение, предлагано с този законопроект. Аргументите за нашето отрицателно становище са следните:

1. Според мотивите на вносителите, целта им е да задоволят общественото очакване за официално противодействие на демонстрациите на различна сексуална ориентация, които се определят като чужди за традиционните български ценности и пагубни за обществения морал. Аргументи от този род

звучат чисто декларативно и не съдържат убедителна теза, че на подобни явления се дължи противодействие именно с най-драстичните средства на наказателната репресия. Самата формулировка на изпълнителното деяние не възвежда елементи на поведение, което във всички случаи е общественоопасно или уврежда обществените отношения, свързани със защитата на половата неприкосновеност, до степен, заслужаваща криминализация.

2. Законопроектът не е в синхрон с основното начало за равенство на всички хора по достойнство и права, прогласен в чл. 6, ал. 1 от Конституцията на Република България (КРБ). Неговото превръщане в закон създава условия за дискриминация по защитен признак (сексуална ориентация), който кореспондира с примерното и неизчерпателно изброяване в цитирания конституционен текст.

3. Реализирането на законодателната идея би влязло в противоречие с изрично прогласени права на гражданите по Глава втора от Конституцията. Такова е например правото на изразяване и разпространяване на мнение чрез слово, изображение и по друг начин по чл. 39, ал. 1 КРБ. То би било поставено под въпрос, ако законодателната идея бъде реализирана, доколкото използваният в законопроекта начин да се въведе изпълнителното деяние чрез изрече „*манифестира публично чрез организация (?) или участие в митинги, шествия, паради и Интернет*“ се покрива с изразяването на мнение. Застрашено би се явило и правото на гражданите да се събират мирно и без оръжие на събрания и манифестации, съгласно определения със закон ред – чл. 43 КРБ. Ако гражданите се събират мирно, без оръжие и без употреба на принуда, при спазване на изискванията на специалния закон, от гледна точка на КРБ трудно могат да се отстояват наказателно-правни забрани, свързани с каузата на събирането – включително и за „манифестирането“ на традиционна или нетрадиционна сексуална ориентация.

4. Законопроектът би довел до нарушение на ангажиментите на държавата, поети съгласно основни актове на международното право и правото на ЕС. Без претенции за изчерпателното им изброяване, законодателят би следвало да държи сметка, че Република България е обвързана да спазва следните основополагащи норми:

- задължението за признаване на всеки човек на правата и свободите по Всеобщата декларация за правата на човека, без различия, основани на какъвто и да е признак (чл. 2);

- забраната за дискриминация по чл. 14 от Конвенцията за защита на правата на човека и основните свободи;

- забраната за дискриминация по чл. 26 от Международния пакт за граждански и политически права;

- задължението за недискриминация по чл. 21 от Хартата на основните права в Европейския съюз¹.

¹ Съгласно цитирания текст от Хартата сексуалната ориентация е възведена изрично като признак, на който не може да се основава каквото и да е различно третиране.

Всички те са несъвместими с приемането и прилагането на практика на предложеното от група народни представители допълнение на НК.

Благодаря за предоставената възможност да изразим становище по законопроекта и се надяваме, че то ще подпомогне дебатите в Комисията по правни въпроси.

С УВАЖЕНИЕ,

ПЕНКА БОЛ
ЗАМЕСТНИК НА ГЛАВНИЯ ПРОКУРОР
ПРИ ВКП

